

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

consecrari : qua nunc S. Blasij præfert patrocinium, intra urbis mœnia, & hodiè vocant ecclesiam in Burgo.

CAPVT XXXVII.

PER quod tempus multi Italiæ magnates & populi, coniuratione iuita, sese in libertatem asserere, & declaratum Cæsarem, cum veniret, armis repellere constituerunt. Id cum intellexisset Conradus, (neque enim in Italia obscurum fuit) veniens in Italiam, copiosissimum duxit exercitum. Constitutum erat, vt qui coronandus in urbem Imperator adueniret, duas in medio itinere coronas acciperet: Ex palea primam Modocœcia, ex ferro autem alteram Mediolani ab archiepiscopo imponendam: quod ad tempora vsq; nostra seruatum videmus: nisi quod primam accipit Aquigrani, Romanorum ibi rex cōsalutatus: de altera Modocœceses cum Mediolanensibus disceptauere: sed præualuit amplitudo Mediolani. Posteaquam verò se Imperatoris iuri ducatus subtraxit, quid fiet, incertum est. Igitur Conradus rex Italiam ingressus, Modocœciamne adierit, non inuenio: Mediolanum verò cum venisset, armis est repulsus. Quamobrem agro vastato Mediolanum obsedit. Cumq; Mediolanenses ipsi obstinatis animis repellendo, obstinatiores cerneret in toleranda obsidione, suburbia incendit: non prius indè se moturum minatus, quam pariter incensam urbem æquaret solo. Sed dum in die Pentecostes, quod multi tradunt scriptores, archiepiscopus Coloniensis Missarum solennia in vicina ecclesia celebraret, per spiritum vidit, Conradoq; regi aperuit, beatum Ambrosium Germanis excidium, nisi abscederent, comminari. Itaque Conradus, motis Mediolano castris, Romam veniens, aurea à Iohanne XIX. corona & Imperij titulis est ornatus. Italici proceres, quos aduersus

Coll.

Conradum diximus coniurâsse, cum potenti Germanorum in se exercitu, ut nouerant, ducturo proprijs resistere viribus diffiderent, & andalorum, quos in Dalmatia commorantes Sclauos vocant, Vngarorumq; praesidia implorauere. Sed dum illi tardant, Conradus, quâ omnia rescisset, Roma profectus, pacatam post se linquens Italiam, in & andalos primò, post Vngaros duxit: cõpressisq; eorũ motibus, exercitũ apud Treuiros, Metensesq; reductũ, distribuit in hyberna. Tũ verò Imperator apud Treuiros cõstitutus, gloriosi facinoris occasionẽ est nactus. Rodolphus Burgundionũ rex, qui plurimas suorum seditiones pertulerat, quod apud Henricum Imperatorem facere voluit, & simulatione suorum illusus intermisit, cum nihil res emendarentur, apud Conradum perfecit: eius fidei regnum submittens, in illius diuionem & obedientiam concessit: Quod regnum ab Imperatore in prouinciam redactum, Burgundia Imperialis ex hoc nomen seruauit, licet potior illius pars ad Francia diuionem sit reuersa. Paruit tamen regi Burgundia omnis Sabaudia, & quicquid est citra Rhodanum, in quo & Delphinatus, & Valentinensis est comitatus, quæ usq; hodiẽ sunt iuris Imperialis.

CAPVT XXXVIII.

Per quæ tempora, Kanutus rex Danorum Anglorumque, deuotione ductus, Romam & sancta eius loca inuisit. Scribunt tamen probabilius alij, quod in expeditione militari cum Conrado transierit in Italiam, reuersusque in Angliam, filiam suam Henrico Conradi Imperatoris filio in matrimonium collocauit: Conradus autẽ Imperator paulò post celebratas filio nuptias, Romã iterum venit, & ultionem de Italis rebellibus sumpsit. Ernestus autẽ Sueuorũ (quos dicunt Ale-

Ale-